

Kamer van de Middenstand

Aanbevelingen aan de Brusselse gemeenten betreffende de invoering van de parkeeractieplannen

19 november 2013

Aanbevelingen van

de Kamer van de Middenstand

Behandeld op

22 oktober 2013, in Werkgroep

Gestemd in plenaire zitting

19 november 2013

Vooraf

Het besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van 18 juli 2013 betreffende de gereguleerde parkeerzones en de vrijstellingskaarten, genomen in uitvoering van de ordonnantie van 22 januari 2009 houdende organisatie van het parkeerbeleid en de oprichting van het Brusselse Hoofdstedelijk Parkeeragentschap, wordt van kracht op 1 januari 2014.

Dit besluit verduidelijkt het reglementair kader waarin de Brusselse gemeenten hun gemeentelijke parkeeractieplannen (GPAP) zullen moeten opstellen. De gemeentelijke overheden behouden evenwel een zekere vrijheid wat betreft de invoering van hun actieplannen.

Het is in deze context dat de Kamer van de middenstand van de Economische en Sociale Raad voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest¹ aan de gemeentelijke overheden verschillende aanbevelingen formuleert opdat zij de ontwikkeling van de economische activiteit in het Brussels gewest tot de kern van hun parkeeractieplannen zouden maken.

Aanbevelingen

1. Gereguleerde parkeerzones

1.1 Rode en oranje zones

De Kamer herinnert eraan dat zij gehecht is aan het beginsel van het rotatief kortparkeren op verkeersaders met een commerciële roeping, en pleit ervoor dat het stelsel van de rode en oranje zones er zou worden toegepast. Zij wijst erop dat artikel 5 van het besluit de gemeenten in de mogelijkheid stelt om de tijdsperiode (9 - 18 uur) uit te breiden indien het specifiek karakter van de verkeersweg of de wijk dat rechtvaardigt. Zij vraagt dat gebruik zou worden gemaakt van deze mogelijkheid in de handelswijken waar de handelszaken langer open zijn dan 18 uur (bijvoorbeeld in de toeristische zones of in zones waar een specifieke actie doorgaat zoals “afterwork shopping”). Zij wijst evenwel op het feit dat eventuele uitbreidingen van de tijdsperiode het voorwerp moeten uitmaken van een nauwgezette communicatie ter attentie van de weggebruikers.

1.2 Evenementenzones

De Kamer wijst erop dat de tarifiering die wordt toegepast in de “evenementenzones” buitensporig is. Zij vraagt aan de gemeenten om de inrichting van evenementenzones te koppelen aan het bestaan van ondergrondse parkeerplaatsen in de bedoelde sector. Zij onderstreept in dit verband dat de gemeenten gemachtigd zijn om grijze zones te voorzien waarin de parkeerduur dezelfde is (4u30) en waar de tarieven hoog blijven zonder evenwel buitensporig te zijn.

De Kamer onderstreept dat de invoering van een evenementenzone hoe dan ook moet worden voorafgegaan door een globaal denkproces, waarbij rekening wordt gehouden met :

¹ <http://www.ces.irisnet.be/esrbhg/instanties/kamer-van-de-middenstand>

- de periodiciteit van de evenementen ;
- het openbaar vervoersaanbod in de sector (bereikbaarheid, frequentie en versterking van de bediening) ;
- de communicatie van de organisatoren van evenementen en van andere operatoren inzake parkeergelegenheid.

1.3 Leveringszones

De Kamer vraagt aan de gemeenten om de inrichting te voorzien van leveringszones teneinde de het gemengd karakter van de handelswijken te bevorderen. Zij dringt tevens aan op de noodzaak om de leveringszones te eerbiedigen en pleit ervoor dat door de gemeentelijke overheden een daadwerkelijke controle op de naleving van de reglementering zou worden verzekerd.

2. Vrijstellingskaarten

2.1 Een juist evenwicht tussen de functies

De Kamer onderstreept eerst en vooral de noodzaak van een juist evenwicht tussen de verschillende roepingen van eenzelfde wijk. Zij pleit ervoor dat de economische functie op gelijke wijze zou worden behandeld als de woonfunctie, en vraagt dat de gemeenten rekening zouden houden met deze verschillende roepingen in hun parkeeractieplannen bij de vaststelling van de prijzen van de kaarten, met de voorrang bij de toekenning van de vrijstellingskaarten, evenals met het aantal beschikbare parkeerplaatsen op de openbare weg.

De Kamer wijst er tevens op dat de gemeenten eveneens de omwonenden ertoe moeten aanzetten om beroep te doen op parkeergelegenheid buiten de openbare weg. In dit verband merkt zij eerst en vooral op dat de gemeenten hun rol moeten vervullen als initiatiefnemers wat betreft de bevordering van alternatieven voor de parkeergelegenheid op de openbare weg, door de inrichting van ondergrondse openbare parkeerplaatsen en door het aanmoedigen - door middel van partnerships - van het alternerend gebruik van parkeerplaatsen in kantoorgebouwen. De Kamer vraagt vervolgens aan de gemeenten om niet af te wijken van de regel die is voorzien in artikel 51 van het besluit, waarbij het aantal kaarten voor omwonenden wordt beperkt tot twee per gezin. Zij wijst er bovendien op dat de bepaling, die is voorzien in artikel 55 van het besluit, toelaat om de tarieven van de kaarten voor omwonenden aan te passen. De Kamer moedigt tenslotte de gemeenten aan om de eigenaars van garages te sensibiliseren opdat zij deze zouden gebruiken om er hun voertuigen te parkeren.

Tot slot herinnert de Kamer aan het belang van de economische functie die wordt vervuld door de Brusselse ondernemingen en zelfstandigen, met name wat betreft het scheppen van lokale werkgelegenheid. Zij vraagt dan ook met aandring dat de gemeenten de economische activiteit zouden stimuleren door vrijstellingskaarten toe te kennen aan de ondernemingen en zelfstandigen die hierom zouden vragen, dit teneinde hun administratieve en financiële kosten niet te verhogen.

2.2 Zorgverleners van dringende medische hulp

De Kamer nodigt de gemeenten uit om de gegevens van de aanvragers van een kaart van zorgverlener van dringende medische hulp (bedoeld in artikel 64) te raadplegen op de website van de Kruispuntbank van de ondernemingen.

2.3 Overige gebruikers

De Kamer is van oordeel dat de eisen, die zijn bepaald in de artikelen 84 en 85 betreffende de facultatieve vrijstellingskaarten “overige gebruiker” en die de kleine ondernemingen verplichten om een bedrijfsvervoerplan op te stellen, zorgen voor concurrentievervalsing tussen de kleine en grote ondernemingen. Zij vraagt dat de gemeenten het initiatief zouden nemen om bijstand (door de gemeente of via een overeenkomst met het BIM of Impulse.Brussels) aan te bieden aan de zelfstandigen en de KMO die niet over de financiële en/of menselijke middelen beschikken om zo’n plan op te stellen.

De Kamer stelt vast dat de tarieven, die worden toegepast voor de vrijstellingskaarten “andere gebruiker”, hoog zijn en een aanzienlijke last vormen voor de ondernemingen en zelfstandigen, en bijgevolg voor de economische activiteit en de werkgelegenheid. Zij vraagt daarom aan de gemeenten om geen hogere tarieven toe te passen dan de minimumtarieven voorzien in artikel 87 van het besluit.

De Kamer vermeldt meer in het bijzonder het geval van de ambulante handelaars die een kwetsbare economische sector vormen en reeds gemeentebelastingen betalen in het kader van de huur van staanplaatsen.

De Kamer vraagt tenslotte aan de gemeenten om de modaliteiten voor de aflevering van de kaarten “overige gebruiker” voor bezoekers op duidelijke wijze te bepalen om zo te verhelpen aan het gebrek aan transparantie in het besluit.

2.4 Interventiekaarten

De Kamer stelt vast dat de procedure voor de maandelijkse betaling van de vrijstellingskaarten “interventie” dreigt te leiden tot nutteloze administratieve formaliteiten. Zij vraagt aan de gemeenten om modaliteiten van toekenning en betaling te voorzien die zo gebruiksvriendelijk mogelijk zijn, met name via procedures online (irisnet). Zij pleit er eveneens voor dat de gemeenten de bewijslast, die is voorzien in artikel 91 van het besluit, op soepele wijze zouden interpreteren en aan de gebruikers, die hiertoe een aanvraag doen, een parkeervergunning zouden verlenen die geldig is in alle sectoren van het Gewest.

*
* *